

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst och temporär ändring av lagen om skatt på inkomst och förmögenhet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att giltighetstiden för lagen om källskatt på ränteinkomst, som är i kraft år 1991, förlängs till utgången av 1992. Beloppet av källskatten på ränteinkomst föreslås bli 15 %.

Det föreslås att lagens tillämpningsområde ändras så, att källskatt på ränta på masskuldebrevslån skall betalas endast då lånet har utbjudits till allmänheten för teckning. Det föreslås dessutom att sådana ändringar som bl.a. gäller förhandsbesked om källskatt på ränteinkomst samt uppbörd, återbäring och gottskrivning av skatt samt skyldighet att lämna uppgifter och ändringssökande görs i lagen.

Det föreslås att lagen om skatt på inkomst och förmögenhet skulle ändras så, att den

tidsgräns efter vilken endast 50 % av avkastningen av en livförsäkring är skattepliktig inkomst sänks från nuvarande 10 till 5 år.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa.

Ändringen av lagen om källskatt på ränteinkomst skall tillämpas på sådana räntor på depositioner och masskuldebrevslån som hänförs sig till 1992. Stadgandena om förhandsbesked och förfaringssätt skall dock tillämpas redan på sådana räntor som hänförs sig till 1991.

Den ändring som gäller beskattningen av livförsäkringssparande tillämpas på försäkringsprestationer som erhållits 1992.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

1.1. Källskatt på ränteinkomst

1.1.1. Förlängning av lagens giltighetstid och källskattens belopp

Lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/90) trädde i kraft vid ingången av 1991. Det stadgades att lagen skulle vara ettårig. Lagen tillämpas på sådana räntor på depositioner och masskuldebrevslån som inflyter under år 1991. En förordning om källskatt på ränteinkomst (4/91) gavs den 4 januari 1991.

I regeringens proposition med förslag till lag

om källskatt på ränteinkomst samt till lag om ändring av lagen om skattelättnader för depositioner och obligationer (reg. prop. 123/1990 rd.) föreslogs att systemet med källskatt på ränteinkomst skulle bli bestående. Giltighetstiden för lagen om skattelättnader för depositioner och obligationer förlängdes enligt regeringens proposition så att skattelättnaderna ännu gäller sådana tidsbundna depositioner som görs 1992 och sådana obligationslån som emitteras nämnda år.

Osäkerheten på finansmarknaden när det gäller frågan om giltighetstiden för lagen om källskatt på ränteinkomst kommer att förlängas har lett till att depositionstiderna har förkortats: antingen förfaller de källskattepliktiga

depositionerna eller så kan de sägas upp senast före utgången av 1991. På samma sätt som i fråga om depositioner har man därför också försökt förkorta masskuldebrevslånens löptider på ett konstlat sätt.

Beskattningen av kapitalinkomster är i dag mycket oenhetlig. Jämfört med beskattningen av övriga kapitalinkomster är en källskatt på ränteinkomst om 10 % mycket låg. Beskattningen av ränteinkomster är betydligt lindrigare än t.ex. beskattningen av dividender. Oenhetligheten i fråga om beskattningen leder härvid lätt till att investeringsobjekten väljs på ett sätt som inte ändamålsenligt med tanke på inriktningen av de ekonomiska resurserna och verksamheten på kapitalmarknaden.

Enligt regeringsprogrammet har regeringen som mål att samordna beskattningen av kapitalinkomster och revidera beskattningens struktur på samma sätt som i de övriga nordiska länderna. Ett projekt i syfte att samordna beskattningen av kapitalinkomster har följaktligen redan inletts vid finansministeriet. Också ränteinkomsterna omfattas av denna utredning. Avsikten är att de ändringar i skattelagstiftningen som görs i syfte att samordna beskattningen av olika slags kapitalinkomster skall träda i kraft vid ingången av 1993.

I denna proposition föreslås att giltighetstiden för lagen om källskatt på ränteinkomst förlängs till utgången av 1992. Eftersom den gällande källskatten på ränteinkomst är påfallande låg jämfört med beskattningen av övriga kapitalinkomster, föreslås den redan i detta skede bli höjd till 15 %.

1.1.2. Lagens tillämpningsområde

I lagen om obligations- och debenturelån samt övriga masskuldebrevslån (553/69) uppdelas masskuldebrevslånen på tre olika lånetyper: obligationslån, debenturelån och övriga masskuldebrevslån. Med tanke på tillämpningen av lagen är de s.k. övriga masskuldebrevslånen särskilt problematiska. Det finns inga stadganden i lagen om den som emitterar sådana lån eller om övriga kännetecken som gäller lånet. Eftersom Finlands Bank enligt lagen om masskuldebrev skall införa masskuldebrevslånen i ett särskilt register, har begreppet masskuldebrevslån i praktiken utformats enligt de krav som Finlands Bank ställer för

registrering av ett lån. En förutsättning för att ett lån skall införas i registret över masskuldebrevslån har varit att skuldebrevens löptid är minst 20 till antalet och att vidare överlåtelse av skuldebrevens löptid inte har begränsats i lånevillkoren. Lånetiden för ett masskuldebrevslån skall dessutom överstiga ett år.

Det har föreslagits att den lagstiftning som gäller masskuldebrev revideras så att med masskuldebrev endast skall avses lån som är avsedda som objekt för allmänt utbyte (arbetsgruppspromemoria 1989:VM 6). Den fortsatta beredningen av förslaget sker i samband med det arbete som den kommission som utreder den europeiska integrationsutvecklingens verkningar på värdepappersmarknadslagstiftningen i Finland utför. Kommissionen skall avlåta sitt betänkande före utgången av detta år. Ändringarna i masskuldebrevslagstiftningen träder sannolikt i kraft vid ingången av 1993.

Ett masskuldebrevslån utbjuds i allmänhet att tecknas av allmänheten. För säkerställande av andrahandsmarknaden ansöks också ofta om att lånet skall noteras på börsen. Enligt nuvarande praxis hänförs till masskuldebrevslånen dock också s.k. speciallån, om vilka det redan då de emitteras är känt att de under hela lånetiden kommer att kvarstå i tecknarens besittning. Efter att lagen om källskatt trädde i kraft har flera masskuldebrevslån som har varit riktade till personalen eller ägarna emitterats. Kortvariga lån har dessutom blivit allt vanligare den senaste tiden. I dem vill man dessutom ta in ett uppsägningsvillkor, som kan förkorta lånetiden till några månader.

I praktiken har det visat sig vara mycket svårt att fastställa några minimikrav för ett masskuldebrevslån. De krav som Finlands Bank ställer för att ett lån skall bli registrerat utgör inte ännu i och för sig något hinder för att man inte, enbart av skattemässiga skäl, skulle försöka betala någonting annat i ränta än en marknadsbaserad ersättning för användningen av främmande kapital. Särskilt problematiska är de lån som riktas till ett företags ägare eller personal. På grund av att anmälningskyldigheten i samband med källskatt på ränteinkomst inte är så omfattande är det svårt att övervaka dylika fall då beskattningen verkställs.

Att källskatten utsträcktes till att utöver depositionsräntor även omfatta räntor på masskuldebrevslån motiverades i propositionen med att olika ränteinkomster skall behandlas

lika i skattehänseende. En förutsättning för att källskatt skall gälla ränta som har betalats på en bankdeposition är att depositionen har satts in på ett konto för mottagande av depositioner från allmänheten. Kontot skall härvid vara ett standardkonto och stå till en på förhand icke begränsad deponentsgrupps förfogande.

För att källskatten på ränteinkomst skall begränsas till marknadsbaserad ränta på masskuldebrevslån föreslås i denna proposition att källskatt skall betalas endast då ett masskuldebrevslån utbjuds att tecknas av allmänheten. Lagens tillämpningsområde i fråga om masskuldebrevslån skall härvid motsvara det krav som ställs på en deposition som omfattas av källskatt, dvs. att depositionen skall sättas in på ett konto som erbjuds allmänheten. I båda fallen skall en förutsättning för att källskatt skall kunna uppbäras vara att man vid medelsankaffningen har vänt sig till allmänheten.

I propositionen föreslås lagen dessutom bli ändrad så, att källskatten på ränteinkomst skall tillämpas på ränta på masskuldebrevslån, oberoende av var lånet har emitterats. I den gällande lagen har tillämpningen av källskatten begränsats så, att den endast gäller masskuldebrevslån som har emitterats i Finland. Det har visat sig vara svårt att tillämpa detta stadgande i praktiken. Det har också ansetts att det faktum att källskatt på ränteinkomst endast tillämpas på masskuldebrevslån som emitterats i Finland står i strid med de allmänna strävande att utveckla kapitalmarknaden. Efter den föreslagna ändringen kommer räntor på masskuldebrevslån som en fysisk person som är allmänt skattskyldig i Finland erhåller och räntor på masskuldebrevslån som ett inhemskt dödsbo erhåller i Finland att beskattas lika, oberoende av var lånet har emitterats.

1.1.3. Uppbörd, gottskrivning och återbäring av källskatt på ränteinkomst

De stadganden som gäller uppbörd av källskatt på ränteinkomst föreslås bli ändrade så att räntetagaren alltid skall svara för källskatten på ränteinkomst. Utöver räntetagaren skall räntebetalaren svara för skatten, om räntebetalaren inte på behörigt sätt har försäkrat sig om räntetagarens skattskyldighet. Om källskatten senare kan uppbäras hos räntetagaren, slopas räntebetalarens betalningsskyldighet och återbärs den skatt som räntebetalaren har

erlagt. Förfarandet framhäver att skatten hänförs till den ränteinkomst som utgör grund för skatten, medan den skatt som räntebetalaren betalar endast är en slags garantiskatt för skattetagarens fordran. Arrangemanget motsvarar de gällande reglerna inom förskottsuppbörden om uppbörd av förskott som inte har innehållits.

För att källskatt som har uppburits utan grund skall återbetalas förutsätts enligt gällande stadganden att en ansökan om återbäring görs hos länskatteverket. En ränteinkomst på vilken källskatt har uppburits utan grund är i de flesta fall dock skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen. Enligt förslaget skall uppburen källskatt härvid vid beskattningen beaktas på samma sätt som betald förskotts-innehållning. Förfarandet underlättar en samordning av inkomstbeskattningen och systemet med källskatt på ränteinkomst samt förenklar verkställandet av beskattningen.

Om räntebetalaren av misstag i källskatt till länskatteverket har betalt ett större belopp än vad som har uppburits i källskatt, kan räntebetalaren enligt gällande lagstiftning få överbetald skatt tillbaka endast i form av återbäring. För att förfarandet skall bli enklare föreslås i denna proposition att räntebetalaren skall få rätta till felet genom att avdra det överbetalda beloppet i samband med källskatt som betalas senare och som hänför sig till samma år. Om rättelse inte kan göras, skall länskatteverket återbära det överbetalda beloppet.

1.1.4. Förhandsbesked

Enligt gällande lag meddelas förhandsbesked om tillämpningen av lagen om källskatt på ränteinkomst av länskatteverket i det län inom vars verksamhetsområde räntebetalarens hemkommun är belägen. Ändring i länskatteverkets beslut kan sökas hos länsrätten genom besvär. Ändring i länsrättens beslut kan sökas hos högsta förvaltningsdomstolen med iakttagande av de begränsningar som gäller ändrings-sökande.

Centralskattenämnden vid skattestyrelsen kan under de förutsättningar som nämns i beskattningslagen (482/58) meddela förhandsbesked i frågor som gäller inkomstskatt till staten, kommunalskatt eller innehållning eller betalning av förskott. Förhandsbesked kan meddelas, om det anses vara av synnerlig vikt

för den skattskyldige eller om det med tanke på lagens tillämpning i andra likartade fall eller med hänsyn till enhetligheten i beskattningspraxis är viktigt att få saken avgjord. De beslut av centralskattenämnden som har karaktär av förhandsbeslut publiceras. Ändring i centralskattenämndens beslut kan sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. Vid högsta förvaltningsdomstolen skall ärendet behandlas i brådskande ordning.

Det kan uppkomma oklarhet om hur lagen om källskatt på ränteinkomst skall tillämpas, åtminstone i början. De frågor i vilka förhandsbesked söks kan vara centrala med tanke på tillämpningen av lagen och gälla en större grupp skattskyldiga på olika håll i landet. Ofta finns det också behov av att snabbt få beslut i saken av den högsta besvärinstansen. Därför föreslås det i propositionen att centralskattenämnden skall kunna meddela förhandsbesked även i frågor som gäller källskatt på ränteinkomst. Det föreslås att länskatteverkets rätt att meddela förhandsbesked kvarstår, så att det är möjligt att få förhandsbesked också i sådana fall där förutsättningar för förhandsbesked av centralskattenämnden inte föreligger. I synnerhet med tanke på räntebetalaren är det viktigt att räntebetalaren alltid har möjlighet att fastställa om skyldighet att uppbära källskatt föreligger. Förfarandet motsvarar ansökan om förhandsbesked i frågor som gäller verkställande av förskotts innehållning.

1.1.5. Skyldighet att lämna uppgifter

Enligt lagen om källskatt på ränteinkomst och den förordning som utfärdats med stöd av den är räntebetalaren skyldig att tillställa länskatteverket en årsanmälan, av vilken bl.a. framgår det sammanlagda beloppet av källskattepliktiga räntor som har betalats under föregående kalenderår och det sammanlagda beloppet av de källskatter som har uppburits för dessa räntor. I fråga om intressekontorsverksamhet skall dessutom uppges det sammanlagda beloppet av de depositioner som berörs av källskatt och som funnits i slutet av året.

Proplematiska med tanke på källskatten på ränteinkomst är depositioner i ett intressekontor som har grundats av arbetsgivaren och i ett andelslag som avses i 18 a § lagen om andelslag. Dessa depositioner skiljer sig från de övriga depositionerna som omfattas av käll-

skatt i det avseendet att deponenterna endast är personer som är i tjänst hos samma arbetsgivare. Intressekontorsverksamheten regleras inte på något sätt på juridisk väg, utan det är endast fråga om ett arrangemang mellan en enskild arbetsgivare och arbetstagarna. Även om de största intressekontoren organisatoriskt fungerar närmast på samma sätt som andelskassor, har också andra arrangemang, där arbetsgivaren betalar ränta på medel som har lånat av arbetstagarna och beviljar arbetstagarna krediter, kallats intressekontor. Härvid är faran den att man, på grund av att källskatten på ränteinkomst är låg, försöker skapa arrangemang vilkas faktiska syfte är att en ersättning som baserar sig på arbetsförhållandet utbetalas i form av ränta.

I denna proposition föreslås dock inte att räntor på depositioner i intressekontor skall stå utanför tillämpningsområdet för källskatt på ränteinkomst. Den skattemässiga behandlingen av dessa räntor kommer att klarläggas på nytt i samband med den utredning som gäller samordningen av beskattningen av kapitalinkomster. Däremot föreslås en skyldighet att lämna uppgifter i fråga om depositioner i intressekontor så, att en arbetsgivare som betalar ränta på en deposition i ett intressekontor och ett andelslag som bedriver lånerörelse enligt 18 a § lagen om andelslag skall meddela länskatteverket sina kontovillkor. Syftet med förslaget är att förbättra länskatteverkets möjligheter att övervaka beskattningen av dessa räntor. För effektivisering av tillsynen över räntorna på masskuldebrevslån föreslås på motsvarande sätt att den som emitterar ett masskuldebrevslån skall meddela länskatteverket lånevillkoren för det emitterade masskuldebrevslånet.

1.2. Beskattning av avkastningen av livförsäkringar

Enligt den gällande lagstiftningen är avkastningen av livförsäkringssparande i fråga om försäkringar som är i kraft mindre än 10 år i sin helhet skattepliktig inkomst. Av avkastningen av en försäkring som är i kraft i minst 10 år är 50 % skattepliktig inkomst i sådana fall då försäkringsprestationen betalas till försäkringstagaren själv eller till en nära anhörig till honom i form av ett engångsbelopp eller i flera poster under en kortare tid än två år.

Beskattningens progressiva verkan lindras dessutom av möjligheten till inkomstutjämning i de fall då det finns förutsättningar för sådan.

Stadgandena om beskattning av avkastningen av försäkringssparande har till vissa delar ansetts begränsa försäkringsverksamhetens konkurrenskraft. I synnerhet har den ovan nämnda tidsgränsen om 10 år ansetts för hög. Beskattningen av försäkringssparandet kommer att närmare ses över i samband med det projekt för utvecklande av beskattningen av kapitalinkomster som startats vid finansministeriet. Det föreslås dock att den skattemässiga behandlingen av livförsäkringssparande redan i detta skede lindras så, att den tidsgräns efter vilken endast 50 % av avkastningen av en försäkring är skattepliktig inkomst sänks från nuvarande 10 till 5 år.

2. Propositionens verkningar i fråga om organisation och förvaltning

De förslag som ingår i denna proposition har inga betydande verkningar i fråga om organisation eller förvaltning.

3. Propositionens ekonomiska verkningar

Den finska kapitalmarknadens struktur har förändrats väsentligt under 1980-talet. Under loppet av tio år har bankdepositionernas andel av finansobjekten minskat från drygt 70 % till ca 40 %. Marknadspengarnas andel har ökat och fram till 1989 ökade också aktiernas andel. Masskuldebrevslånens andel har varit så gott som oförändrad, dvs. drygt 10 %.

Värdet i mark av allmänhetens bankdepositioner uppgick till sammanlagt ca 256 mrd. mk vid utgången av 1990. Av detta belopp utgjorde andelen av 24 månaders tidsbundna konton drygt 86 mrd. mk, de s.k. dagligkontona med låg ränta svarade för en andel av 99 mrd. mk och skattepliktiga depositioner för en andel av 71 mrd. mk. På valutakontona fanns tillgångar till ett värde av 7 mrd. mk. Värdet av de inhemska masskuldebrevslån som är avsedda för allmänheten uppgick vid utgången av 1990 till drygt 116 mrd. mk.

En stor del av de tidsbundna medel på 32 mrd. mk som frigjordes i december 1990

lämnades liggande i skydd av den uppsägnings-tid på en månad som gäller för tidsbundna konton i väntan på att lagen om källskatt på ränteinkomst skulle träda i kraft. En del av tillgångarna överfördes temporärt till skattefria dagligkonton och en liten del direkt till skattepliktiga konton. Mera betydande depositionsöverföringar gjordes först i januari 1991 då de tillgångar som väntat på källbeskattningen av ränteinkomst överfördes till källskattepliktiga konton.

Enligt tillbudsstående förhandsuppgifter kunde bankerna som depositioner erhålla största delen av de tillgångar som i slutet av 1990 frigjordes från tidsbundna konton. På grund av att lagen om källskatt på ränteinkomst blev ettårig överfördes en stor del av tillgångarna till en början till kortfristiga konton med fast ränta. Före utgången av 1991 kommer uppskattningsvis en dryg tredjedel av depositionerna att ha överförts till skattepliktiga konton.

Under det följande året kommer depositionsstrukturen uppskattningsvis att ändras så att uppskattningsvis hälften av alla depositioner är skattepliktiga depositioner i slutet av år 1992.

Införandet av källskatt på ränteinkomst har ökat räntekonkurrensen på depositionsmarknaden. Räntan på källskattepliktiga depositioner har i allmänhet rört sig mellan 10 och 12,5 %. Bl.a. har depositionens storlek inverkat på räntenivån, men skillnaderna mellan olika bankgrupper har också varit stora. Efter den första tiden väntas räntorna sjunka så småningom; medelräntan på källskattepliktiga depositioner torde ligga mellan 10 och 11 % år 1991.

Källskatten på ränteinkomst torde höja medelräntan på depositionsbankernas totala inlåning med ca 0,75 procentenheter år 1991. Bankernas räntebidrag minskar dock inte lika mycket, eftersom räntan på nya krediter har ökat avsevärt.

Under de fyra första månaderna 1991 emitterades inhemska masskuldebrevslån till ett värde av 15,1 mrd. mk. Motsvarande belopp 1990 var 8,3 mrd. mk. Källskattens verkningar på marknaden för masskuldebrevslån efter övergångsskedet är ännu svåra att uppskatta. Källskatten kan dock antas intensifiera marknaden för skattepliktiga masskuldebrevslån i synnerhet med avseende på privatpersoners placeringsbeteende. I motsatt riktning verkar dock ändringen av den skattemässiga behand-

lingen av ett skuldebrev i det skede då det överförs till andrahandsmarknaden.

Det är svårt att uppskatta intäkterna av källskatt på ränteinkomster av den orsaken att utgångsuppgifterna om depositionernas och masskuldebrevslånens belopp i någon mån är osäkra, då de ränteobjekt som hushållen besitter inte har specificerats i statistiken. Under övergångsskedet tillämpas dessutom två olika system. Av de räntor som skall betalas 1991 är den del som hänför sig till 1990 inkomstskattepliktig och på grundvalen av den kan förmögenhetsinkomstavdrag göras. Den förkortning av depositionstiderna som berodde på att lagen blev ettårig bidrar till att skatteintäkterna till

staten tidigareläggs till 1991 jämfört med situationen i det fall att lagen hade blivit permanent.

Intäkten av källskatt på ränteinkomst 1991 antas bli 700 milj. mk. I inkomstbeskattningen antas skatteintäkten av skattepliktiga räntor bli 150 milj. mk nämnda år. I källskatteintäkter beräknas inflyta drygt 1,5 mrd. mk 1992.

Lindringen av beskattningen av avkastningen av livförsäkringar anses minska det tryck på återköp av livförsäkringar som införandet av källskatt på ränteinkomster gett upphov till. Reformen påverkar inte nämnvärt avkastningen av skatten.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lagen om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst

3 §. Stadgandet i paragrafens 1 mom. 2 punkt föreslås bli ändrat så, att en förutsättning för att källskatt på ränteinkomst skall tillämpas på ränta på masskuldebrevslån är att lånet har utbjudits till allmänheten för teckning. Ett masskuldebrevslån anses utbjudet till allmänheten för teckning på det sätt som nämns i stadgandet då lånet marknadsförs för allmänheten. Utanför lagens tillämpningsområde blir lån som riktas till en liten avgränsad grupp, t.ex. ett företags arbetstagare. I fråga om konverterings- och optionslån utgör det faktum att aktieägarna ges företrädesrätt enligt lagen om aktiebolag vid teckning av dessa lån dock i sig inget hinder för tillämpningen av källskatt på ränteinkomst, om teckningsrätten kan överföras separat. Enligt 2 kap. 3 § värdepappersmarknadslagen (495/89) skall ett aktiebolag, när allmänheten erbjuds att teckna konvertibla skuldebrev eller optionsskuldebrev, utarbeta ett emissionsprospekt som gäller lånet.

Ett masskuldebrevslån kan anses ha utbjudits till allmänheten också när den som emitterat lånet har ingått en överenskommelse med någon om att denne i det första skedet tecknar lånet eller en del av det för att senare erbjuda allmänheten skuldebrev.

Också när det är fråga om en deposition eller

ett masskuldebrevslån som omfattas av lagen om källskatt på ränteinkomst kan vid beskattningen tillämpas stadgandet om skattesmitning i 56 § beskattninglagen eller stadgandet om förtäckt dividendutdelning i 57 § nämnda lag, om någon försöker att i form av ränta betala annat än egentliga ränteinkomster.

Det föreslås dessutom att i lagrummet slopas kravet på att ett masskuldebrevslån skall ha emitterats i Finland. Efter ändringen kommer källskatten att tillämpas på alla räntor på masskuldebrevslån som utbjudits till allmänheten, vilka betalas av en finsk räntebetalare, när räntetagaren är en i Finland allmänt skattskyldig fysisk person eller ett inhemskt dödsbo. En finsk räntebetalare har således rätt att i fråga om räntor på masskuldebrevslån låta bli att uppbära källskatt på ränteinkomst endast då räntetagaren, på det sätt som stadgas i förordning, visar att han står utanför lagens tillämpningsområde.

4 §. På grund av de svårigheter som uppstått vid tolkningen av paragrafens 2 punkt föreslås att lagrummet görs klarare så, att sådana räntegottgörelser som betalas på andrahandsmarknaden för depositioner och masskuldebrevslån alltid står utanför tillämpningsområdet för källskatten på ränteinkomst. Källskatten gäller inte heller gottgörelser som betalas på andrahandsmarknaden när gottgörelsen betalas av den bank som tagit emot depositionen eller av den som emitterat masskuldebrevslånet.

Endast den ränta som mottagaren av depositionen eller den som emitterat masskuldebrevslånet betalar enligt kontovillkoren eller lånevillkoren är belagd med källskatt på ränteinkomst.

6 §. Paragrafen föreslås bli ändrad så, att källskatten på ränteinkomst är 15 %.

8 §. Enligt paragrafen kan också centralskattenämnden meddela förhandsbesked i frågor som gäller källskatt på ränteinkomst. I fråga om förutsättningarna för erhållande av förhandsbesked och förfarandet vid sökande av sådant skall iakttas vad 69 § beskattningsslagen stadgar om förhandsbesked av centralskattenämnden.

Utöver centralskattenämnden skall också länsskatteverket fortfarande kunna meddela förhandsbesked om skyldigheten att betala källskatt på ränteinkomst. Det är nödvändigt att bevara möjligheten att få förhandsbesked av länsskatteverket för att sådant skall kunna fås också i ärenden i vilka centralskattenämnden inte meddelar förhandsbesked.

Centralskattenämndens och länsskatteverkets befogenheter skall bestämmas så att länsskatteverket kan meddela förhandsbesked om källskatt på ränteinkomst endast i de fall när ett ärende inte har avgjorts genom centralskattenämndens beslut och en ansökan som gäller ett sådant inte är anhängig i nämnden. Länsskatteverket skall kontrollera saken innan det meddelar ett förhandsbesked som gäller källskatt. Det föreslås att stadgandet i 2 mom. om de uppgifter som skall ges i ansökan slopas såsom onödigt.

Stadgandet i 3 mom. om att förhandsbeskedet är bindande behöver inte ändras. Det gäller sådant det lyder förhandsbesked av både centralskattenämnden och länsskatteverket.

11 §. Stadgandet om skyldighet att lämna uppgifter föreslås bli ändrad så, att den som emitterar ett masskuldebrevslån är skyldig att meddela länsskatteverket lånevillkoren samt en arbetsgivare som betalar ränta på en deposition i ett intressekontor och ett andelslag som nämns i 18 a § lagen om andelslag de kontovillkor som iakttas i depositionsverksamheten.

12 §. Stadgandet om uppörd av källskatt på ränteinkomst föreslås bli ändrat så att uppörden källskatt påförs ränteinkomsttagaren oberoende av orsaken till varför skatt inte har uppburits. Den i lagrummet nämnda ränta som motsvarar dröjsmålsränta och skatteförhöjning påförs dock endast i de fall då förutsättning-

arna för efterbeskattning enligt beskattningsslagen gäller på motsvarande sätt. Nämnda påföljder utdöms t.ex. inte om ränteinkomsttagaren har uppgett räntan i sin skattedeklaration. Om skatt inte har burits upp på grund av en försummelse av räntebetalaren, skall denne utöver räntetagaren svara för källskatten på det sätt som nämns i 15 §.

14 §. Paragrafen föreslås bli ändrad så att på källskatt som utan grund har uppburits hos räntetagaren tillämpas stadgandena om användning av innehållet förskott. Om källskatt av misstag har uppburits t.ex. hos ett samfund eller hos ett sådant samfund till vars skattepliktiga inkomst räntan hänförs men som ännu inte hade registrerats vid tidpunkten för uppörden, skall den uppburna källskatten användas som betalning för skatten på samma sätt som förskott. Om skatt har uppburits på ränta för vilken skatt inte skall betalas, skall den källskatt som har uppburits utan grund återbetalas enligt 55 § lagen om förskottsuppbörd.

15 §. Det föreslås att paragrafen preciseras så att i den ingår ett uttryckligt stadgande om uppörd av källskatt på ränteinkomst hos räntebetalaren. Källskatt kan uppåras hos räntebetalaren, om räntebetalaren har underlåtit att bära upp källskatt, fastän det inte finns förutsättningar för detta, eller om räntebetalaren har underlåtit att redovisa för uppörden källskatt hos länsskatteverket. Enligt 10 § har räntebetalaren rätt att avstå från att uppåra källskatt endast om räntetagaren så som närmare anges genom förordning visar att han inte är skattskyldig enligt källskattelagen.

Om källskatten senare kan uppåras hos den räntetagare som är skyldig att betala skatten, skall räntebetalarens betalningsskyldighet slopas och det belopp som uppburits hos räntebetalaren återbetalas. Förfarandet motsvarar de regler om förskottsuppbörd som gäller uppörd hos arbetsgivaren av förskott som inte har innehållits samt återbetalning av sådant förskott.

Källskatten uppåras dock inte hos räntebetalaren, om förskott har innehållits på ränteinkomsten. I praktiken blir det närmast fråga om sådana fall då räntebetalaren har tolkat saken så att ränteinkomsten är skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen. Källskatten uppåras då hos räntetagaren, som också gottskrivs det innehållna förskottet.

17 §. Det föreslås att stadgandet om ändringssökande preciseras så att besvär som gäller

källskatt på ränteinkomst inte skall behandlas i ett sådant skatterättsförfarande i skattnämnden som det som gäller besvär över den ordinarie beskattningen. En behandling i skattnämnden är onödig i frågor som gäller källskatt på ränteinkomst och skulle endast fördröja behandlingen av besvären. Stadgandet om sökande av ändring i länsskatteverkets beslut skall förtydligas så att ändring i dessa beslut söks på samma sätt som ändring i länsskatteverkets motsvarande beslut om förskottsuppbörd. T.ex. ändring i länsskatteverkets beslut om förhandsbesked skall sökas hos länsrätten i det län inom vilket räntebetalarens hemkommun finns. Ändring i centralskattnämndens beslut om källskatt på ränteinkomst skall sökas på det sätt som 99 § beskattningsslagen stadgar för sökande av ändring i centralskattenämndens beslut.

20 §. Lagen om källskatt på ränteinkomst skall vara i kraft från ingången av 1991 till slutet av 1992. Lagen tillämpas på sådana räntor på depositioner och masskuldebrevslån som hänförs till åren 1991 och 1992. På räntor som hänförs till tiden före den nämnda tidpunkten tillämpas de allmänna stadganden som gäller beskattning av ränteinkomst.

1.2. Lagen om temporär ändring av 59 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet

59 §. Stadgandet i paragrafens 1 mom. föreslås ändrat så, att endast hälften av avkastningen av den livförsäkring som nämns i stadgan-

det skall vara skattepliktig inkomst också om försäkringen endast har varit i kraft i fem år.

2. Ikraftträdande och tillämpning

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa.

Ändringen av lagen om källskatt på ränteinkomst skall tillämpas på räntor som hänförs till 1992. Några tekniska stadganden skall dock tillämpas redan på de räntor som hänförs till 1991. De nämnda stadgandena är sådana som antingen klargör rättsläget eller förbättrar lagens ändamålsenlighet, och de ökar inte skattskyldigheten.

Ändringen av 59 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet skall tillämpas på försäkringsprestationer som erhålls under år 1992.

3. Lagstiftningsordning

Förslaget till lag om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst bör behandlas i den ordning som enligt 68 § riksdagsordningen gäller för skatt som skall uppbäras under ett år. Eftersom förslaget till lag om temporär ändring av 59 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet inte gäller ny eller ökad skatt, kan lagförslaget behandlas i den ordning som stadgas i 66 § riksdagsordningen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 december 1990 om källskatt på ränteinkomst (1341/90) 3 § 1 mom. 2 punkten, 4 § 2 punkten, 6 § 1 mom., 8 § 1 och 2 mom., 11 § 1 mom., 12, 14, 15 och 17 §§ samt 20 § 1 mom. som följer:

3 §

Skatteobjekt

Källskatt på ränteinkomst skall betalas för följande inhemska ränteinkomster:

2) ränta på masskuldebrev som har emitterats av staten eller som anges i lagen om obligations- och debenturelån samt övriga masskuldebrevslån (553/69) och som bjuds ut till allmänheten för teckning.

4 §

Undantag som gäller skatteplikt

Källskatt på ränteinkomst skall inte betalas

2) för avkastning som skall anses som ränta eller för annan gottgörelse som betalas i samband med överföring av en deposition eller överlåtelse av ett masskuldebrev.

6 §

Skattebelopp och uträkningen av skatten

Beloppet av källskatten på ränteinkomst är 15 procent av den ränta som har betalats på en deposition eller ett masskuldebrevslån.

8 §

Förhandsbesked

Centralskattenämnden kan på ansökan av räntetagaren eller räntebetalaren meddela förhandsbesked om skyldighet att betala källskatt på ränteinkomst enligt denna lag. I fråga om meddelande av förhandsbesked iaktas i tillämpliga delar vad beskattninglagen (482/58) stadgar om förhandsbesked av centralskatte- nämnden.

Har ett ärende inte avgjorts genom central- skattenämndens beslut och är en ansökan som

gäller det inte anhängig i nämnden, kan läns- skatteverket i det län där räntebetalarens hem- kommun finns på ansökan av räntetagaren eller räntebetalaren meddela förhandsbesked om skyldigheten att betala källskatt på ränte- inkomst.

11 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Deklarationsskyldigheten enligt beskattnings- lagen gäller inte ränteinkomst för vilken käll- skatt skall betalas enligt denna lag och inte det kapital på vilket räntan betalas. Av räntebeta- larens bokföring skall dock tillförlitligt framgå de omständigheter som är relevanta för uträk- nande av källskatt på ränteinkomst. På upp- maning av en behörig tjänsteman vid länskat- teverket skall räntebetalaren visa de handlingar som behövs för tillsynen över källskatten på ränteinkomst samt annan behövlig utredning. Länskatteverket skall dessutom årligen tillstäl- las i förordning närmare angivnas uppgifter om källskattepliktiga räntor och om den källskatt som har uppburits för dem samt på uppmaning av verket uppgifter om de skattskyldiga för vilkas i 3 § nämnda räntor källskatt inte har uppburits samt om de räntor som har betalats till dem. Den som emitterar ett masskuldebrevs- lån skall dessutom uppge villkoren för det lån han emitterar samt en arbetsgivare som betalar ränta på en deposition i ett intressekontor och ett andelslag som bedriver lånerörelse enligt 18 a § lagen om andelslag de kontovillkoren som de iakttar i deponeringsverksamheten.

12 §

Uppbörd av skatt hos räntetagaren

Har källskatt för ränteinkomst inte uppbu- rits för ränteinkomst enligt 3 § som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, skall

skattebyrån i räntetagarens hemkommun påföra räntetagaren källskatten. Har räntetagaren inte hemkommun i Finland, verkställer Helsingfors skatteverk debiteringen. Debitering verkställs dock inte senare än inom det sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha burits upp. I samband med debiteringen skall den skattskyldige, med iakttagande i tillämpliga delar av beskattningens stadganden om efterbeskattning, påföras ränta som motsvarar dröjsmålsränta och skatfeförhöjning.

14 §

Gottskrivning och återbäring av källskatt

Källskatt som har uppburits hos räntetagaren utan grund betraktas som förskott på inkomstskatten och på den tillämpas stadgandena om användning och återbäring av förskott i lagen om förskottsuppbörd (418/59) och beskattningenslagen.

Har räntebetalaren i källskatt betalt ett större belopp än vad som har uppburits i källskatt, får räntebetalaren dra av det överbetalda beloppet i samband med källskatt som erläggs senare och som hänför sig till samma år. Kan avdrag inte göras, återfår räntebetalaren på ansökan det överbetalda beloppet av länskatteverket. Ansökan till länskatteverket skall göras inom de fem kalenderår som följer efter skattebetalningen.

15 §

Uppbörd av källskatt hos räntebetalaren

Har räntebetalaren underlåtit att bära upp eller betala källskatt på ränteinkomst till staten, gäller i fråga om uppbörden av skatten och

påföljderna i anslutning till den samt om återbäringen i tillämpliga delar vad som i lagen om förskottsuppbörd eller med stöd av den stadgas eller bestäms om förskottsinnehållning. Debitering verkställs dock inte om på ränteinkomsten har innehållits förskott enligt lagen om förskottsuppbörd.

17 §

Ändringssökande

Om sökande av ändring i ett beslut genom vilket räntetagaren har påförts källskatt gäller vad beskattningenslagen stadgar om ändringssökande genom besvär. Besvären behandlas dock inte som skatterättelse så som avses i 82 § beskattningenslagen.

När ändring söks i länskatteverkets beslut, tillämpas vad lagen om förskottsuppbörd stadgar om sökande av ändring i motsvarande beslut som gäller förskottsuppbörd.

Då ändring söks i centralskattenämndens beslut om källskatt på ränteinkomst, tillämpas vad beskattningenslagen stadgar om sökande av ändring i centralskattenämndens beslut.

20 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och gäller till utgången av 1992.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas på sådana räntor på depositioner och masskuldebrevslån som hänför sig till 1992. Lagens 4, 8, 11, 12, 14, 15 och 17 §§ tillämpas dock också på de räntor som hänför sig till 1991.

2.

L a g**om temporär ändring av 59 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt 59 § 1 mom. lagen den 29 december 1988 om skatt på inkomst och förmögenhet (1240/88) som följer:

59 §

Om en försäkringsprestation som erhållits med stöd av en personförsäkring enligt försäkringsavtalet betalas i form av ett engångsbelopp eller i flera poster under en kortare tid än två år efter att den försäkrade har uppnått en bestämd ålder (*sparsumma*) till försäkringstagaren själv, då han är försäkrad, eller till hans make eller dennes barn, en arvinge till försäkringstagaren i rätt upp- eller nedstigande led eller till ett adoptivbarn eller ett fosterbarn, är den del av försäkringsprestationen som över-

stiger det sammanlagda beloppet av de betalda försäkringspremierna skattepliktig inkomst (*avkastning av försäkring*). Har en försäkring av ovan nämnt slag varit i kraft minst fem år, är 50 procent av dess avkastning skattepliktig inkomst.

Denna lag träder i kraft den 199 .
Lagen tillämpas på försäkringsprestationer som erhållits 1992.

Nådendal den 28 juni 1991

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*

L a g

om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut

Gällande lydelse

Förslagen lydelse

3 §

Skatteobjekt

Källskatt på ränteinkomst skall betalas för följande inhemska ränteinkomster:

2) ränta på masskuldebrev som har emitterats av staten eller som anges i lagen om obligations- och debenturelån samt övriga masskuldebrevslån (553/69).

2) ränta på masskuldebrev som har emitterats av staten eller som anges i lagen om obligations- och debenturelån samt övriga masskuldebrevslån (553/69) och som bjuds ut till allmänheten för teckning.

4 §

Undantag som gäller skatteplikt

Källskatt på ränteinkomst skall inte betalas

2) för ränta eller annan gottgörelse som betalas av någon annan än den bank eller det andelslag som har mottagit depositionen eller någon annan än den som har emitterat masskuldebrevslånet.

2) för avkastning som skall anses som ränta eller för annan gottgörelse som betalas i samband med överföring av en deposition eller överlåtelse av ett masskuldebrev.

6 §

Skattebelopp och uträkningen av skatten

Beloppet av källskatten på ränteinkomst är 10 procent av den ränta som har betalats på en deposition eller ett masskuldebrevslån.

6 §

Skattebelopp och uträkningen av skatten

Beloppet av källskatten på ränteinkomst är 15 procent av den ränta som har betalats på en deposition eller ett masskuldebrevslån.

8 §

Förhandsbesked

Länsskatteverket kan meddela förhandsbesked om skyldighet att betala källskatt på ränteinkomst enligt denna lag, om det uppstår oklarhet. Räntetagaren eller räntebetalararen kan

8 §

Förhandsbesked

Centralskattenämnden kan på ansökan av räntetagaren eller räntebetalararen meddela förhandsbesked om skyldighet att betala källskatt på ränteinkomst enligt denna lag. I fråga om

Gällande lydelse

ansöka om förhandsbesked hos länsskatteverket i det län inom vars verksamhetsområde räntebetalarens hemkommun är belägen.

I sin ansökan skall sökanden närmare ange den fråga i vilken förhandsbesked önskas och lämna de uppgifter som behövs för avgörandet.

Föreslagen lydelse

meddelande av förhandsbesked iakttagas i tillämpliga delar vad beskattningslagen (482/58) stadgar om förhandsbesked av centralskattenämnden.

Har ett ärende inte avgjorts genom centralskattenämndens beslut och är en ansökan som gäller det inte anhängig i nämnden, kan länsskatteverket i det län där räntebetalarens hemkommun finns på ansökan av räntetagaren eller räntebetalaren meddela förhandsbesked om skyldigheten att betala källskatt på ränteinkomst.

11 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Deklarationsskyldigheten enligt beskattningslagen gäller inte ränteinkomst för vilken källskatt skall betalas enligt denna lag och inte det kapital på vilket räntan betalas. Av räntebetalarens bokföring skall dock tillförlitligt framgå de omständigheter som är relevanta för uträkningen av källskatt på ränteinkomst. På uppmaning av en behörig tjänsteman vid länsskatteverket skall räntebetalaren visa de handlingar som behövs för tillsynen över källskatten på ränteinkomst samt annan behövlig utredning. Länsskatteverket skall dessutom årligen tillställas i förordning närmare angivnas uppgifter om källskattepliktiga räntor och om den källskatt som har uppburits för dem samt på uppmaning av verket uppgifter om de skattskyldiga för vilkas i 3 § nämnda räntor källskatt inte har uppburits samt om de räntor som har betalats till dem.

11 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Deklarationsskyldigheten enligt beskattningslagen gäller inte ränteinkomst för vilken källskatt skall betalas enligt denna lag och inte det kapital på vilket räntan betalas. Av räntebetalarens bokföring skall dock tillförlitligt framgå de omständigheter som är relevanta för uträkningen av källskatt på ränteinkomst. På uppmaning av en behörig tjänsteman vid länsskatteverket skall räntebetalaren visa de handlingar som behövs för tillsynen över källskatten på ränteinkomst samt annan behövlig utredning. Länsskatteverket skall dessutom årligen tillställas i förordning närmare angivnas uppgifter om källskattepliktiga räntor och om den källskatt som har uppburits för dem samt på uppmaning av verket uppgifter om de skattskyldiga för vilkas i 3 § nämnda räntor källskatt inte har uppburits samt om de räntor som har betalats till dem. *Den som emitterar ett masskuldebrevslån skall dessutom uppge villkoren för det lån han emitterar samt en arbetsgivare som betalar ränta på en deposition i ett intressekontor och ett andelslag som bedriver lånerörelse enligt 18 a § lagen om andelslag de kontovillkoren som de iakttar i deponeringsverksamheten.*

12 §

Uppbörd av skatt hos räntetagaren

Har källskatt för ränteinkomst inte uppburits för ränteinkomst enligt 3 § som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, skall skattebyrån i räntetagarens hemkommun påfö-

12 §

Uppbörd av skatt hos räntetagaren

Har källskatt för ränteinkomst inte uppburits för ränteinkomst enligt 3 § som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, skall skattebyrån i räntetagarens hemkommun påfö-

Gällande lydelse

ra räntetagaren källskatten, om det inte skall anses bero på en försummelse enligt 15 § av räntebetalaren att skatt inte har burits upp. Har räntetagaren inte hemkommun i Finland, verkställer Helsingfors skatteverk debiteringen. Debitering verkställs dock inte senare än inom det sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha burits upp. I samband med debiteringen skall den skattskyldige, med iakttagande i tillämpliga delar av beskattningens stadganden om efterbeskattning, påföras ränta som motsvarar dröjsmålsränta och skatteförhöjning.

14 §

Gottskrivning och återbäring av källskatt

Har källskatt uppburits hos räntetagaren eller betalats till staten utan grund eller till ett för stort belopp, har räntetagaren eller i sistnämnda fall räntebetalaren rätt att av länsskatteverket återfå den obefogade skatten eller det överbetalda beloppet. Ansökan till länsskatteverket skall göras inom de fem kalenderår som följer efter uppbörden eller skattebetalningen.

15 §

Uppbörd av källskatt hos räntebetalaren

Har räntebetalaren underlåtit att uppbära eller betala källskatt till staten, gäller i fråga påföljderna för försummelsen i tillämpliga delar vad som i lagen om förskottsuppbörd eller med stöd av den stadgas eller föreskrivs om förskottsinnehållning.

Föreslagen lydelse

ra räntetagaren källskatten. Har räntetagaren inte hemkommun i Finland, verkställer Helsingfors skatteverk debiteringen. Debitering verkställs dock inte senare än inom det sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha burits upp. I samband med debiteringen skall den skattskyldige, med iakttagande i tillämpliga delar av beskattningens stadganden om efterbeskattning, påföras ränta som motsvarar dröjsmålsränta och skatteförhöjning.

14 §

Gottskrivning och återbäring av källskatt

Källskatt som har uppburits hos räntetagaren utan grund betraktas som förskott på inkomstkatten och på den tillämpas stadgandena om användning och återbäring av förskott i lagen om förskottsuppbörd (418/59) och beskattningenslagen.

Har räntebetalaren i källskatt betalt ett större belopp än vad som har uppburits i källskatt, får räntebetalaren dra av det överbetalda beloppet i samband med källskatt som erläggs senare och som hänför sig till samma år. Kan avdrag inte göras, återfår räntebetalaren på ansökan det överbetalda beloppet av länsskatteverket. Ansökan till länsskatteverket skall göras inom de fem kalenderår som följer efter skattebetalningen.

15 §

Uppbörd av källskatt hos räntebetalaren

Har räntebetalaren underlåtit att bära upp eller betala källskatt på ränteinkomst till staten, gäller i fråga om uppbörden av skatten och påföljderna i anslutning till den samt om återbäringen i tillämpliga delar vad som i lagen om förskottsuppbörd eller med stöd av den stadgas eller bestäms om förskottsinnehållning. Debitering verkställs dock inte om på ränteinkomsten har innehållits förskott enligt lagen om förskottsuppbörd.

Gällande lydelse

17 §

Ändringssökande

Om sökande av ändring i beslut genom vilket räntetagaren har påförts källskatt gäller vad beskattningslagen stadgar om ändringssökande genom besvär. När ändring söks i länskatteverkets beslut som gäller räntebetalaren eller, i ärenden som gäller förhandsbesked, även räntetagaren, tillämpas vad lagen om förskottsuppbörd stadgar om sökande av ändring i länskatteverkets beslut om förskottsuppbörd.

20 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och gäller till utgången av 1991.

Föreslagen lydelse

17 §

Ändringssökande

Om sökande av ändring i ett beslut genom vilket räntetagaren har påförts källskatt gäller vad beskattningslagen stadgar om ändringssökande genom besvär. *Besvåren behandlas dock inte som skatterättelse så som avses i 82 § beskattningslagen.*

När ändring söks i länskatteverkets beslut, tillämpas vad lagen om förskottsuppbörd stadgar om sökande av ändring i motsvarande beslut som gäller förskottsuppbörd.

Då ändring söks i centralskattenämndens beslut om källskatt på ränteinkomst, tillämpas vad beskattningslagen stadgar om sökande av ändring i centralskattenämndens beslut.

20 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och gäller till utgången av 1992.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas på sådana räntor på depositioner och masskuldebrevslån som hänför sig till 1992. Lagens 4, 8, 11, 12, 14, 15 och 17 §§ tillämpas dock också på de räntor som hänför sig till 1991.

2.

Lag**om temporär ändring av 59§ lagen om skatt på inkomst och förmögenhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt 59 § 1 mom. lagen den 29 december 1988 om skatt på inkomst och förmögenhet (1240/88) som följer:

Gällande lydelse

59 §

Om en försäkringsprestation som erhållits med stöd av en personförsäkring enligt försäkringsavtalet betalas i form av ett engångsbelopp eller i flera poster under en kortare tid än två år efter att den försäkrade har uppnått en bestämd ålder (*sparsumma*) till försäkringstagaren själv, då han är försäkrad, eller till hans make eller dennes barn, en arvinge till försäkringstagaren i rätt upp- eller nedstigande led eller till ett adoptivbarn eller ett fosterbarn, är den del av försäkringsprestationen som överstiger det sammanlagda beloppet av de betalda försäkringspremierna skattepliktig inkomst (*avkastning av försäkring*). Har en försäkring av ovan nämnt slag varit i kraft minst tio år, är 50 procent av dess avkastning skattepliktig inkomst.

Föreslagen lydelse

59 §

Om en försäkringsprestation som erhållits med stöd av en personförsäkring enligt försäkringsavtalet betalas i form av ett engångsbelopp eller i flera poster under en kortare tid än två år efter att den försäkrade har uppnått en bestämd ålder (*sparsumma*) till försäkringstagaren själv, då han är försäkrad, eller till hans make eller dennes barn, en arvinge till försäkringstagaren i rätt upp- eller nedstigande led eller till ett adoptivbarn eller ett fosterbarn, är den del av försäkringsprestationen som överstiger det sammanlagda beloppet av de betalda försäkringspremierna skattepliktig inkomst (*avkastning av försäkring*). Har en försäkring av ovan nämnt slag varit i kraft minst fem år, är 50 procent av dess avkastning skattepliktig inkomst.

Denna lag träder i kraft den 199 .
Lagen tillämpas på försäkringsprestationer
som erhållits 1992.
